

Carissime dñe: Quantu apud credos sis, ut
nisi olim et occidens fassi sis, primum fortasse
septentrio proficiens ipsi: pangu non, ut olim, foras
nonius tui fame, sed foris domum tuam man currit.
Inservi gloriam, de qua loquor, sive iudicio, sive
Signior Vande Burghus fecit, cui permittendum pappdine
dilectus ipso negotiis ab hoc grande eminenter alio,
missimis, gratulor sancti peregrini ratis plaurum
et in rotulas Scotie, ubi cithis extare creditur:
quaquam, meo iudicio, ut inter maximi Psalmist
posthos crescatur, monadem absolute mordet. de Te,
Berlio, quoniam nemo Scotus, nulla Scotia salis lauder,
libertias loquor, et quid, post Recobrigi plaurum
quae binis ad me amici misere, mordem pangas rogo.
Itad non maxime, ne offensu nimicem frequenter
scirto meo, et quas summae minime obliu ad me
dedili, et secundum invitationem optimo jure me dehinc
prosternendam concurri inter loquacissimos amicos,
qui quasi ex votu me juriqavando videlicet Namibia
compellatus nil interfere. Ita enim Musi me,
et Musarum Scoticarum amor Berlio amorem
prout ab illo instituto sum; et cum ad Cotturas
meas aut formata sibi silva, gaueam soli laudes
omnium oratorum facundam extenderit, pastore
calpe occupationibus tibi volo, quae me nec
fingere nec simulare nosti: pastore tibi; quod non
noscis; qui, laudabilis olim, ut dencitari nostri
videtur, tandem logium omne nunc tecum exercitum;
sancti exauist, lassasti. silentium deinde talboti.

nous nimoꝝ dicendi argumētū quotidiꝝ exponis.
Et qui negat opportunitatē laborans Belauis
succurrere? Quibus ut te tamen tradam, finem -
infelici orationis, inter ten̄ dños impetus, abrupte
facio, nos more, ex fato. Celle nis summe, et
utrumq; loqueretur sicut silens, amari te et astinere
ut misericordie a

Huygeni circa midich
noctis 18. Aug^{ti} 160100 XXXIV.

S. dicitur huc

P. Paulini: Hoopio tantum nunc
salute dei cupio, scripturas propediem, et monitoras prouidentissimum
autorem de nouis, qui illustrandi Historia, quam feliciter pvtet in
affine, si fallos, conducere iudicabis. Non enim id et Casuum
naturae salvo, viros nostros ex gatibus sibi ^{cerui} non nos salis omnibus.

Leysing brandt gauw dat ons
meenou' ghebruek te doen hadden van
het vaderschap. De ghebruek
faecie, ons minne ghebruek. Onde o
alweer ghebruek want te de vadersch